

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 43. Occasiones exercendae erga proximum charitatis

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

niam. Hinc autem bella, dissensiones & inimiciæ oriuntur, quia unusquisque alterius bona odio habet, cum propriis commodis adversantur. Nemo seipsum amat quatenus est homo communem habens cum cæteris humanitatem, sed solum se respicit, seque ab aliis segregat, nec cum cæteris hominibus, sed secum solummodo convenit: & quia amorem suum ultra se non extendit, ejus participes alii non sunt, nisi quatenus ad ipsum referuntur & illi deserviunt. Hæc considerans vir sapiens, quamvis scienter nihil committat, per quod justè in odium aliorum mereatur incurrere: à vanis tamen mundanorum hominum amicitiiis abhorret: gratissima est illi solitudo, suave silentium, dulcissima cum Deo colloquia, in quo solo omne gaudium reperit, omnem jucunditatem, omnem consolationem.

§. XLIII. *Occasiones exercenda erga proximum charitatis.*

EXercendæ erga proximum charitatis nunquam defunt occasionēs. Tot enim sunt hominum miseriæ, aut corporales aut spirituales, ut vix possimus vel gressum movere, vel oculos vertere, quin multi occurrant ope nostrâ indigentes. Et primò quidem, auxilio & orationibus nostris indigent viri justi, ut Deo largiente in justitiâ perseverent; cum plura magnorum virorum habeamus exempla, qui levissimâ tentatione seducti, à gratiâ Dei & à spe vitæ æternæ miserabili ruinâ exciderunt. Tanta est naturæ lapsæ fragilitas, tanta rabies dæmonis, tanta carnis rebellio, tanta vis pravorum habituum, tanta mundi corruptela, ut nemo securus esse queat. Egent deinde opera & subsidio nostro, qui peccati nexibus sunt irretiti, pro quibus orandum ne computrescant in sæcibus suis: neque enim excitari & surgere suis viribus possunt, nisi respiciens de excelso cælorum habitaculo omnipotens Deus manum porrigat adjutricem. Eodem malo premuntur omnes infideles, quorum innumerabilis turba quotidie ad inferna descendit. Miseriæ verò corporales infinitæ

sunt. Multi fame, siti, nuditate, ære alieno, litibus, infirmitatibus vexantur. Alii inimiciis, persecutionibus, calumniis, amissione bonorum, carcere, captivitate, aliisque calamitatibus torquentur. Nec minor illorum miseria est, qui inter spem & metum cum morte luctantur, in formidabili momento positi, à quo pender æternitas. In maxima denique necessitate versantur animæ defunctorum, quæ acerbissimis pœnis cruciantur, quorum tota spes in viventium suffragiis sita est. Ad hos omnes charitatis nostræ & misericordiæ actus, quantum Deus dederit, extendendi sunt, eleemosynis, consilio, orationibus, aliisque remediis & officiis salutaribus. Christus sibi accepta refert, quæ illis impendimus beneficia & de his in novissimo die copiosam nobis mercedem reddet.

§. XLIV. *Amandos esse inimicos.*

Heroïca virtus, & evangelicæ legis perfectio est dilectio inimicorum, quam Christus promulgavit dicens: *Ego autem dico vobis, diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos: orate pro persequentibus & calumniantibus vos, ut sitis filii Patris vestri, qui in cœlis est, qui solem suum oriri facit super bonos, & malos & pluit super justos & injustos. Matth. 5. 44.* Durum hoc edictum carni & sanguini, ac propterea legislator mentes erigit ad cœlestia, ut sitis, inquit, filii Patris vestri, qui in cœlis est: ut nimirum carnali nativitate posthabitâ, secundum illam vivamus, qua in Christo regenerari sumus. Exigit autem non solum ut diligamus inimicos, sed ut illis insuper beneficia impendamus, bene semper de illis & sentiamus, & loquamur & pro ipsis oremus: alioquin nec Pater noster dimittet nobis peccata nostra, ut idem Dominus comminatus est. *Matth. 6. 15.* Apostolus quoque ait: *Si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi.* Tum sequitur, *Noli vinci à malo, sed vince in bono malum. Rom. 12. 20.* Ne vincamur ab hominibus, non est in nostra potestate: sed ne vincamur à malo, id in nobis positum est. A malo autem vincitur, qui mala sibi infe-